

РЕШЕНИЕ

№ 1596

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 09.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4912** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203, ал.1 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на „Т.“ ЕаД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 1, представлявано от управителя М. Х. Х., чрез адв. А., против Национална агенция за приходите, с цена на иска 39 920 /тридесет и девет хиляди деветстотин и двадесет/ лева, представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие незаконосъобразни действия по обезпечаване на доказателства, обективирани в Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 18060101316-3/04.10.2018г. заедно със законната лихва, считано от датата на подаване исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът твърди, че вследствие на незаконосъобразни действия по обезпечаване на доказателства, обективирани в Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 18060101316-3/04.10.2018г. на органите по приходите, същият не е успял да достави и продаде стока на [фирма], същата е иззета, т.к. е счетена за изоставена по закон. Пълното неизпълнение на доставката става причина, в съответствие с договор за периодична доставка между двете дружества, [фирма] да предяви към ищеца искане за заплащане на уговорена неустойка в размер на 35% от цената на заявените стоки-10000лв, която е заплатена на 06.11.2018г. Платената

неустойка, представлявала реално претърпяна вреда от имуществен характер. Освен това ищецът бил понесъл загуби от изнетата от НАП стока, чиято стойност, платена към производителя била 2000€ или легова равностойност 3920 лво, както и извършени транспортни разходи в размер на 469 лева. Освен това дружеството не е могло да реализира и печалба от сделката в размер на 25531 лво, определена като разлика между приходи и разходи по нея. Твърди, че невъзможността да получи реална печалба от процесната доставка представлява пропуснатата полза, в случая липса на закономерно очакваното благоприятно изменение в имущественото състояние на търговското дружество вследствие на незаконосъобразно извършените действия на служителите на административния орган. По този начин ответникът му е причинил вреда, която е в пряка причинно следствена връзка с незаконосъобразният акт. Моли, ответника да бъде осъден да му заплати исковата сума, ведно със законната лихва от предявяване на иска, както и направените по делото разноски.

Ищецът, редовно призован, се представлява в открито съдебно заседание от адв.А., която поддържа исковата молба и моли същата да бъде уважена по съображения, изложени в нея. Твърди, че са налице незаконосъобразни действия, с които е нанесена вреда на дружеството. Претендира присъждане на разноски по приложен списък по чл. 80 ГПК в размер на 2550лева, в това число 50 лво държавна такса и 2500 лво адвокатски хонорар.

Ответникът-Национална агенция по приходите, Ответникът – НАП, с писмения отговор на исковата молба, оспорва предявения иск по основание и размер и моли да бъде отхвърлен. Ищецът не бил доказал, че непосредствено актът на органите по приходи е довел до сочения от ищеца резултат-имуществени вреди в общ размер на 35 531 лева. Твърди, че не може да се вмени отговорност на НАП за заплатена неустойка по договор между ищеца и [фирма] в размер на 10000лева и че претенцията в тази част е изцяло неоснователна и недоказана. Навежда доводи за липса на вредоносен резултат и причинно следствена връзка с отменения акт. Моли исковата молба да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Ответникът, редовно призован, в открито съдебно заседание се представлява от юрисконсулт В., която поддържа становището, изразено в писмения отговор. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Подробни съображения, страните са изложили в представените писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор Д., изразява становище за частична основателност на исковата претенция.

Съдът, след като обсъди становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На 01.09.2018г. дружеството-ищец [фирма] е сключило с [фирма] договор за периодична доставка и продажба на 600000 тона замразено, машинно обезкостено пилешко месо на цена 3 лво./кг без ДДС /л.10/.

В раздел VII. НЕУСТОЙКИ, т.7.3. от договора е посочено, че при пълно неизпълнение на която и да е доставка по този договор, доставчикът / [фирма]/ дължи на купувача / [фирма]/ неустойка в размер на 35% от цената на заявените стоки, във връзка с които е неизпълнението.

В изпълнение на този договор, по предварително подадена заявка от 29.09.2018г., видно от Приложение № 1 /л.16/ към договора за доставка от 01.09.2018г. на 29.09.2018г. [фирма] заявил, че желае да получи от доставчика [фирма] 10 000 кг.

машинно обезкостено пилешко месо при цена 36000 лв. с ДДС и срок на доставката 05.10.2018г.

На 02.10.2018г. от румънския търговец А. S. Румъния е издадена проформа фактура № 00101 на стойност 2000 евро. Сумата е платената чрез превод от банковата сметка на [фирма] в Търговска банка Д банк /л.19/ по румънската банкова сметка на А. S. в левова равностойност 3916 лв /л.19/, описана в проформа фактурата като frozen M. 10 000 кг., единична цена 0,2 евро за килограм.

На 04.10.2018г. превозвачът [фирма] е издал фактура 1933 на стойност 469 лева /л.20/, а стоката – 9963 кг. frozen chicken M. е натоварена на 03.10.2018г. –международна товарителница С. /л.21/.

На същата дата – 04.10.2018г. стоката е обект на проверка от страна на служители на Фискален контрол към НАП, за което е съставен Протокол № 180601010316-2/04.10.2018г. Стоката е оценена от органите по приходите от Главна дирекция „Фискален контрол” при ЦУ на НАП като такава с висок финансов риск. Освен това, същите приемат, че са налице предпоставки за предприемане на действия по обезпечаване на доказателства на основание чл.121а, ал.3 , вр. ал.2 от ДОПК, за което е съставен Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 180601010316-3/04.10.2018г., с който на дружеството е наложено обезпечение в размер на 30 на сто от пазарната стойност на стоката, която според служителите на НАП е в размер на 10222.04 лв. и забрана за разпореждане със стоката. Уточнено е, че при неплащане на обезпечението в срок до 72 часа, стоката ще се счита за изоставена. Отразили и констатации по ПП „Система за управление на приходите“, въз основа на които приели, че дружеството не разполага с кадрова обезпеченост, която да гарантира безпрепятственото осъществяване на търговската му дейност. Касаело се за нетрайна заетост на лица от гледна точка на характера на трудовото правоотношение. Освен това е констатирано, че средномесечният оборот на търговеца е под 30 000 лв., което означавало, че извършва инцидентни сделки със стоки с висок фискален риск, т.е. че не е налице регулярна търговска дейност с тях, от което възниква опасност при последващо разпореждане със стоките събирането на дължимите данъци да бъде невъзможно или значително затруднено. По тези съображения е предприето предварително обезпечаване при фискален контрол като е определено обезпечение в размер на 10222.04 лв. за 9963 кг. замразени разфасовки от домашни птици обезкостени при пазарна цена 3,42 за кг., обща пазарна цена 34073,46 лв /л.24-28/. Стоката е иззета за 72 часа заедно с придружаващите я документи. Указано е на основание чл.121а, ал.3, предл. 2 ДОПК, че забраната за разпореждане със стоката продължава своето действие, а стоката се освобождава след представяне на обезпечение в пари или безусловна и неотменяема банкова гаранция със срок на действие, не по-малък от 6 месеца, в размер на 30 на сто от пазарната стойност на стоката и след заплащане на разносните по изземването и съхранението ѝ. В случай, че обезпечението не се предостави в срок до 72 часа от изземването, а при бързо разваляща се стока – до 24 часа, стоката се счита за изоставена в полза на държавата.

На 04.10.2018г. е съставен Приемо-предавателен протокол № [ЕГН] за съхранение и отговорно пазене на стоки във връзка с протокол № 180601010316_3/04.10.2018г. за предприети действия за обезпечаване на доказателства, представляващи разфасовки от домашни птици, замразени, обезкостени, 9963 кг., със срок на годност до 02.03.2019г., 06.03.2019г., 13.03.2019г. и 31.03.2019г.

Протокол сер.АА № 1440815/12.10.2018г. обективира настъпването на фикцията по

чл.121а, ал.4, изр.1 ДОПК чрез непредставяне на обезпечение по чл.121а, ал.3 от кодекса /л.30-33/.

По жалбата на [фирма] срещу действията на органите по приходите, обективирани в Протокол за проверка на стоки с висок фискален риск № 180601010316_3/04.10.2018г., е произнесено Решение № ФК-58/10.10.2018г. на зам.-директор на ТД на НАП, с което същата е оставена без уважение като неоснователна.

С определение № 7052/07.11.2018г. по адм. дело № 10935/2018г. по описа на Административен съд София град /АССГ/, I отд., 14 с-в, влязло в сила на 07.11.2018г., е постановена отмяна на действията на органите по приходите за обезпечаване на доказателства по чл.40 ДОПК, обективирани в Протокол за проверка на стоки с висок фискален риск № 180601010316_3/ 04.10.2018г.

Спрямо ищцовото дружество е издаден РА № 22221017005994-091-001/ 23.03.2018г., с който са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м.04.2016г. в размер на 28048,06 лв. Сумата по ревизионния акт е внесена от адресата му – вносна бележка от 09.05.2018г. на л.54 от делото.

С Решение № 803/ 11.06.2018г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. цитираният РА е отменен, а преписката е върната за провеждане на нова ревизия.

На 15.06.2018г. от дружеството е подадено Искане за прихващане или възстановяване на недължимо платената сума по отменения ревизионен акт /л.51/.

Със ЗВР № Р 22002218003487/15.06.2018г. на началник сектор при ТД на НАП С. спрямо ищеца е възложена ревизия с обхват задълженията по ЗДДС за период м.04.2016г.

На 13.11.2018г. главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. е издал Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, с което спрямо [фирма] е наложен заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление в [фирма] за сумата 10774,92 лв.

По делото е наличен банков превод /л.42/, извлечение Д Б. – за плащане неустойка по договор за доставка с наредител [фирма] и получател [фирма] на стойност 100 00лв от 06.11.2018г.

За резултатите от повторната ревизия с обхват задължения по ЗДДС за м.04.2016г., възложена с цитираната по-горе ЗВР № Р 22002218003487 020 001/ 15.06.2018г. е издаден РА № Р 22002218003487 091 001/ 19.02.2019г., поправен с РАПРА № 22221019055700 003 001/ 25.03.2019г. с който спрямо ищеца са допълнително начислени задължения за ДДС в размер на 23690,91 лв. и лихви 4634,25 лв., който РА е отменен с Решение № 890/ 27.05.2019г. на органа по чл.152, ал.2 ДОПК.

На 31.05.2019г. от [фирма] е подадено искане за прихващане или възстановяване на сумата 28048,06 лв. по РА № 22221017005994 091 001/ 23.03.2018г.; лихва по чл.129, ал.6 ДОПК 3023,20 лв., 237,61 лв. по РА № Р № 22221019055700 003 001/ 25.03.2019г. и лихва по чл.129, ал.6 ДОПК в размер на 5,21 лв. Въз основа на искането е издаден АПВ № П 22221019096045 004 001/ 25.06.2019г.

По делото, в качеството на свидетел С. Г. Н., разпитан в съдебно заседание на 07.07.2020г., споделя, че като пълномощник на ищцовото дружество е търгувал, уговарял срещи с търговски фирми, подпомагал дейността на фирмата. Сочил, че дружеството се занимава с търговия с хранителни продукти, основно месо, което внася от Европа и продава на български търговци. Потвърждава за направена от

[фирма] поръчка нан 600 тона МДМ. Т.к. машините за преработка е трябвало да се настроят допълнително, първоначално бил направен внос на 10 тона за мостра, но „Фискален контрол“ – НАП е запорирал и иззел доставката. Било необходимо за да бъде освободена стоката да се плати определен депозит, но т.к. дружеството имало депозирано искане за възстановяване на 28000 лева не са заплатили искания депозит. Това станало причина да се заплатят неустойки по договора.

С постъпило по делото на 06.08.2020г. писмо управителят на [фирма], [населено място] сочи, че от дружеството са получени неустойките по договора за доставка на обезкостено пилешко месо, в подкрепа на което твърдение са приложени разпечатка на хронологичен регистър по дебита на сч. См. 503/1 и по кредита на сч. См. 729.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

За да възникне отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ следва в кумулативна даденост да са налице три елемента на следния правопораждащ фактически състав: 1. незаконосъобразност на акт, действие или бездействие на ответника при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. вреди - имуществени във формата на претърпени загуби и пропуснати ползи 3. пряка причинна връзка между първия и втория елемент. Отговорността е безвиновна /по аргумент от чл.4 ЗОДОВ/.

По отношение на първия елемент:

В глава П. от ДОПК новата /ДВ, бр.109/ 2013г./ разпоредба на чл.121а регламентира предварително обезпечаване при фискален контрол. Нормата на чл.121а, ал.2 от кодекса оправомощава органите по приходите, когато установят, че при последващо разпореждане със стоката събирането на дължимите данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, да наложат предварителни обезпечителни мерки върху имуществото на получателя на стоката за обезпечаване на вземанията за данъци, които биха възникнали, в размер не по-малко на 30 на сто от пазарната стойност на стоката. В тази хипотеза по силата на чл.121а, ал.3 ДОПК органът по приходите предприема и действия по чл.40 ДОПК за обезпечаване на доказателства със срок на действие до 72 часа без разрешение на съда, като стоката и документите за стоката се изземват. В този случай забраната за разпореждане по чл.13, ал.3, т.4 ДОПК продължава своето действие, а стоката се освобождава след представяне на обезпечение в пари или безусловна и неотменяема банкова гаранция със срок на действие, не по-малък от 6 месеца, в размер на 30 на сто, съответно 10 на сто от пазарната стойност на стоката и след заплащане на разносните по изземването и съхранението ѝ. Чл.121а, ал.4 ДОПК определя, че ако обезпечението по ал.3 не се представи в срок до 72 часа от изземването, а при бързоразваляща се стока – до 24 часа, стоката се смята за изоставена в полза на държавата. Тези обстоятелства се отразяват в протокол за вида и количеството изоставена в полза на държавата стока в регистър „Фискален контрол“.

Действията за обезпечаване на доказателствата подлежат на обжалване пред териториалния директор по местонахождение на обекта, който може да отхвърли жалбата или да я уважи като разпорежи преустановяване на обжалваните действия – чл.41, ал.1 ДОПК. При непроизнасяне на органа в предвидения 14-дневен срок или при отхвърляне на жалбата действията по обезпечаване на доказателствата могат да се обжалват пред административния съд, който се произнася в 7-дневен срок с определение, което не подлежи на обжалване – чл.41, ал.3 ДОПК. Изрично законодателят е предвидил, че жалбата не спира действията за обезпечаване на

доказателствата – чл.41, ал.3 ДОПК.

Отнесена към установените по делото факти, изложената регламентация сочи, че предварителното обезпечаване при фискален контрол е производство, в рамките на което административен орган, числящ се към структурата на НАП, е овластен да извърши преценка /чл.121а, ал.2 ДОПК/ дали при последващо разпореждане със стоката събирането на дължимите данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Резултатите от тази оценъчна дейност в разглеждания случай са обективирани в Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 180601010316_3/04.10.2018г., съдържащ констатации за броя заети лица в [фирма] и за средномесечния оборот на търговеца в период от 24 последователни месеца, но и извод, че задълженото лице извършва инцидентни сделки със стоки с висок фискален риск, а не регулярна дейност с тях, поради което може да се приеме, че има реална опасност при последващо разпореждане със стоката събирането на дължимите данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Следователно действията по обезпечаване бъдещи задължения за данъци по смисъла на чл.121а ДОПК на плоскостта на фискалния контрол на стоки с висок фискален риск са тези по чл.121а, ал.2 и ал.3 от кодекса и в разглеждания случай те са обективирани в Протокол 180601010316_3/04.10.2018г., който е съдебно отменен с влязло в сила на датата на постановяването си определение № 7052/07.11.2018г. по адм. дело № 10935/ 2018г. на АССГ.

Изземването на стоката по чл.121а, ал.4 ДОПК е последица от непредставяне на обезпечение в срока от 72 часа, но същото е в пряка причинна обусловеност от действията по обезпечаване на доказателствата, които по силата на чл.41 ДОПК подлежат на обжалване и които в разглеждания случай безспорно са отменени.

По тези съображения съдът приема за доказано наличието на отменен административен акт.

Съдържанието на понятието „вреда“ не е дефинирано от законодателя въпреки употребата му в редица разпоредби на Закона за задълженията и договорите. Според трайното разбиране, наложило се в теорията и в съдебната практика, вредите са последици от засягане на субективни права, на защитени от правото блага, които не са предмет на права, както и от накърняване на фактически отношения, които правото защитава. Вредата представлява смущение, накърняване или унищожаване на благата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние. Имуществените вреди представляват разликата между имуществото на кредитора след засягане на благото и това, което би имал, ако нямаше засягане. Те са два вида - претърпени загуби и пропуснати ползи. Претърпяната загуба е когато в резултат на неблагоприятното въздействие намалява имуществото на засегнатото лице.

В разглеждания случай се претендират два вида имуществени загуби – равностойността на стоката, иззета от органите на НАП 3920 лв., 469 лв. транспортни разходи, 10 000 лв. заплатена неустойка по договора за доставка сключен с [фирма], както и пропуснати ползи, възлизащи на 25531 лв. нереализирана печалба от сделката, определени като разлика между приходи от договорената продажна цена от 30000 лв. и разходите по нея 2000 евро покупна цена и 639лева разходи за транспорт.

Имуществото на ищеца е намаляло със заплащането на цената на придобитата от румънския търговец стока 2000 евро /платена в левова равностойност 3920 лв., както и със заплащането на 10000 лв. /л.42/ неустойка по договора за доставка, сключен с [фирма] на 01.09.2018г. Заплащането от страна на [фирма] на 469 лева разходи за транспорт не е доказано по делото.

Претендират се и пропуснати ползи 25531 лв.

С Тълкувателно решение (ТР) № 3/2012 г. на ОСГТК на ВКС е дадено разяснение относно обезщетяване на вредите по чл.82 ЗЗД. Според него установяването на пропуснатата полза се основава на предположение за състоянието, в което имуществото на кредитора би се намирало, ако длъжникът беше изпълнил точно задължението си, съпоставено с имуществото му към момента на неизпълнението. Тъй като пропуснатата полза представлява реална, а не хипотетична вреда, това предположение винаги трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото и не може да почива на логическо допускане за закономерно настъпване на увеличаването. В практиката на ВКС се приема (напр. в Решение № 67 от 22.04.2013 г. по т. д. № 28/2012 г., Т. К., II Т. О. на ВКС), че макар и постановено по приложението на чл.82 ЗЗД, посоченото ТР дава принципен отговор на въпроса за характера на пропуснатите ползи. Според друго решение № 66 от 14.06.2011 г. по гр. д. № 1725/2009 г., Г К, IV ГО на ВКС, пропуснатата полза като вид имуществена вреда, настъпила в резултат на непозволено увреждане, се изразява в невъзможността да бъде реализирано определено имущество или парично оценен интерес. Всяко неосъществено увеличаване на имуществото, което е щяло да настъпи със сигурност, ако не би било осуетено от деликта, съставлява пропуснатата полза. Такава е както печалбата, която увреденият е можел да получи от изпълнението на договор, осуетен от противоправно поведение на деликвента, така и всяка друга имуществена облага, която със сигурност пострадалият би реализирал, ако вредоносното действие не би настъпило.

В случаите на извъндоговорна отговорност, каквато е тази по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, пропуснатите ползи са определяеми въз основа на опита и обичаите в практиката - при тях вредата произтича от нереализиране на сигурна възможност за увеличаване на актива на имуществото на кредитора. Сигурна възможност за увеличаване на имуществото ще е налице, когато на база доказани обективни факти и при обичайното развитие на нещата, отчитайки особеностите на конкретния случай, може да се направи достатъчно обоснован извод, че в патримониума на ищеца действително е могла да настъпи положителна промяна. Това разбиране за характера на пропуснатите ползи е възприето и в практиката на ВАС – реш. по адм. д. № 5583/2015 г., по адм. д. № 12662/2013 г., по адм. д. № 1338/2018 г., III отд. на ВАС.

Относно ненастъпилата имуществена облага, която ищецът със сигурност би реализирал, ако вредоносното действие не би настъпило, т.е. ако не бе издаден Протокол за проверка на стоки с висок фискален риск № 180601010316_3, съдът следва да извърши преценка в контекста на третия елемент от отговорността по ЗОДОВ – наличието на причинно-следствена връзка.

Съдът намира, че не се доказва наличието на пряка причинна връзка между незаконосъобразния акт на ответника и настъпилите вреди в патримониума на ищеца.

Причинната връзка е обективен признак, защото съществува в обективната действителност независимо от волята на отделните лица, включително на извършителя на правонарушението /издателя на незаконосъобразния административен акт/. Причинната връзка е едностранна и необходима. Едностранна е, защото само неправомерното поведение трябва да причинява вредата, но не и обратното. Необходима е, защото винаги след проявлението на неправомерното поведение се проявява вредата. За реализирането на претендираната отговорност, необходимо е вредата да е "пряка и непосредствена последица" от противоправното поведение на ответника. Прекият и непосредствен характер е присъща черта на причинната връзка. П. поведение изпълнява ролята на необходимо условие, без което вредата не би се проявила. Причинната връзка между противоправното поведение и вредата като факт от действителността трябва да бъде доказана във всеки конкретен случай и доказването ѝ е в тежест на ищеца.

Отмененият административен акт е Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск №180601010316_3/ 04.10.2018г., който по аргумент от чл.41, ал.4 ДОПК подлежи на предварително изпълнение. Както бе посочено, с този властнически акт спрямо ищеца е определено обезпечение в размер на 10222,04 лв., представляващо 30% от общата стойност на стоката по пазарна цена 3,42 лв. за кг. и стоката 9963 кг., възприета от органите по приходите като замразени разфасовки от обезкостени домашни птици, е иззета до представяне на обезпечение в пари или безусловна и неотменяема банкова гаранция със срок на действие, не по-малък от 6 месеца, в размер на 30% от пазарната стойност на стоката и след заплащане на разноските по изземването и съхранението ѝ. Определено е с протокола, че банковата гаранция или платежното нареждане за сумата 10222,04 лв. следва да бъдат представени в срок от 72 часа на началник отдел „Оперативни дейности“ и изпратени на посочен електронен адрес.

Не се спори, че [фирма] не е предприело действия по снабдяване с банкова гаранция за сумата, нито е превело същата по сметката на ТД на НАП С.. Така е настъпила фикцията по чл.121а, ал.4 ДОПК за изоставяне на стоката в полза на държавата, или, към 05, 06 и 07.10.2018г. дружеството не разполага със сумата 10222,04 лв. за обезпечение, но на 05.10.2018г. захранва сметката си с 5000лв - л.149 от делото – извлечение от И. А. банк, а към 08.10.2018г. от извлечение Д. Б. Онлайн /150 л./ крайно салдо към деня по сметката е 46247.79 лева. Освен това /л.42/ на 06.11.2018г. е платена неустойка в размер на 10000лв към [фирма]. Това поведение на представляващия [фирма] сочи на неполагане на дължимата грижа за собствените работи, а доколкото се касае за търговец, мярката за дължимо поведение е по-висока. Приоритет за дружеството в 72 часовия период по протокола е внасяне на обезпечение за стоката.

При този анализ съдът приема, че изоставянето на стоката в полза на държавата е настъпило не само от действието на Протокола за проверка на стоки с висок фискален риск №180601010316_3/04.10.2018г., а в съвкупност с

бездействието на ищеца да положи дължимата грижа за своите работи и да ангажира финансов ресурс за внасяне на обезпечението или за издаване на банкова гаранция за същата сума. Или, не се установява пряка причинна обусловеност между издаването на незаконосъобразния протокол и загубата на стоката. Поведението на дружеството – бездействие, опосредява каузалната връзка и препятства обосноваване на извод за доказан фактически състав по чл.1, ал.1 ЗОДОВ в кумулативна даденост на трите негови елемента.

Различен извод не следва от анализа на доказателствата, относими към висящото към исковия период ревизионно производство спрямо [фирма]. Действително, по делото не са посочени доказателства за произнасяне с изричен акт по искането за прихващане или възстановяване от 15.06.2018г. на сумата 28048,06 лв., платена от ищеца на 09.05.2018г. по отменения РА № 22221017005994 091 001/ 23.03.2018г. Липсват обаче и данни от дружеството да е оспорен формираният мълчалив отказ по чл.131 ДОПК. Както ревизионното, така и обезпечителното производство са самостоятелни с предвидените в рамките на всяко от тях процесуални гаранции за защита на засегнатите субекти. Към момента на издаване на Протокол за проверка на стоки с висок фискален риск № 18060101316_3/04.10.2018г. дружеството е имало вземане от НАП, което не е било годен обект на обезпечение по чл.121а, ал.3 ДОПК.

При извод за неоснователност на иска, а именно поради недоказана пряка причинна обусловеност между отменения административен акт и имуществените вреди, претърпени от търговеца, искът следва да бъде отхвърлен.

С оглед датата на завеждане на иска, независимо от изхода на спора - отхвърляне на иска, на ответника не се следват разноски по аргумент за обратното от разпоредбата на §6, ал.1 от ЗИДЗОДОВ, ДВ бр.94/ 2019г. Преди сочените изменения на ЗОДОВ разпоредбите на чл.10, ал.2 и ал.3 ЗОДОВ (тълкувани в тяхната взаимовръзка) се явяваха специални по отношение на общите такива на чл.143 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК. Липсата /дотогава/ на изрична уредба в ЗОДОВ, която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника, ако последният е бил защитаван от юрисконсулт при пълно или частично отхвърляне на иска, означава, че такова в случая не се дължи.

Така мотивиран и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд София–град, I отделение, 4-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен и недоказан, искът с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, предявен от [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Националната агенция за приходите за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер на **39 920,00 лв.**, в резултат от незаконосъобразни действия на органи по приходите при Главна дирекция „Фискален контрол“ – Централно управление на НАП, обективирани в Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 18060101316_3/04.10.2018г., отменени като

незаконносъобразни с влязло в сила на датата на постановяването си Определение № 7052/ 07.11.2018г. по адм. дело № 10935/2018г. по описа на АССГ, представляващи: претърпени загуби в размер на 3920 лв. равностойност на стоката, отнета от държавата; 469 лв. транспортни разходи; 10 000 лв. заплатена договорна неустойка и пропуснати ползи, възлизащи на 25 531 лв., заедно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на дължимото. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: